

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Lesták Erika ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Bajkai István ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony megszüntetés jogellenességének megállapítása és egyéb iránt a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságnál 10.M.1189/2005. szám alatt megindított és másodfokon a Pest Megyei Bíróság 10.Mf.24.124/2006/6. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán
- tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 10.Mf.24.124/2006/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek
- tizenöt nap alatt - 10.000 /tízezer/ forint és 2.000 /kettőezer/ forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 10.M.1189/2005/11. számú ítéletével elutasította a felperes módosított keresetét, amelyben az alperesi rendes felmondás jogellenessége jogkövetkezményei megállapítását kérte.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperest adminisztratív munkakörben alkalmazta az alperes. A 2005. június 23-án kelt rendes felmondást azzal indokolta, hogy a vizuális kontrol koordinátor munkakör betöltéséhez szükséges három hónapos oktatás során a munkáltatói utasításokat rendszeresen figyelmen kívül hagyta, a munkakezdésre kijelölt helyen és időben több alkalommal nem jelent meg, az oktatáson passzívan viselkedett,

a munkavégzés során a munkatársaival való kapcsolata jelentősen megromlott, amely az együttműködést lehetetlenné tette, és magatartásán többszöri munkáltatói figyelmeztetés ellenére sem változtatott.

A munkaügyi bíróság megállapította, hogy a felperesnek mint a szakszervezeti munkahelyi szervezet választott tisztségviselőjének a munkáltatói felmondásához a szakszervezeti titkár előzetesen írásban egyetértését adta. Az indokok közül a munkarend be nem tartására vonatkozó indokot bizonyítottanak és okszerűnek találta, mivel a felperes a munkahelyére több alkalommal jelentős késéssel érkezett.

A felperes fellebbezése alapján eljáró Pest Megyei Bíróság 10.Mf.24.124/2006/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság helyes indokainál fogva hagyta helyben a munkaügyi bíróság ítéletét, kiemelve, hogy a felperes aláírta a tréning megkezdésével kapcsolatos alperesi utasítást, amelyen szerepelt az 5 óra 40 perces munkakezdés. A felperes nem bizonyította, hogy az alperes azért határozott meg korábbi munkakezdést, hogy ez ürügyül szolgáljon a jogviszony megszüntetésére.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a keresetének helyt adó határozat hozatalát kérte. Arra hivatkozott, hogy amennyiben öt felmondási indok közül négy indok valótlannak bizonyult, az ötödik ok önmagában nem jelenthetett olyan súlyos hátrányt a munkáltatóra, hogy megalapozza a munkaviszonya megszüntetését. Álláspontja szerint a felmondás azzal volt összefüggésben, hogy részt vett a szakszervezet szervezésében, az alperes az 5 óra 40 perces munkakezdés előírásával rendeltetésellenesen gyakorolta a jogát, egészségügyi ok (alvászavarokat okozó erős nyugtatók szedése) miatt nem tudta a hajnali munkakezdést teljesíteni. A vizsgálatát végző foglalkozás-egészségügyi orvos elfogult volt, kioktató hangnemben beszélt vele. Azzal is érvelt, hogy „amennyivel később ért be a munkahelyre, később is távozott”.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A munkaügyi bíróság helytállóan indult ki abból a bírói gyakorlatból, mely szerint több felmondási ok esetén nem jogellenes a jognyilatkozat, ha nem mindegyik indok bizonyul valósnak, azonban a bizonyított ok egymagában kellően alátámasztja a felmondás jogszerűségét (BH 2003.211.). Az adott esetben az alperes nem rendkívüli felmondással élt, amelynek esetében a kötelezettségszegés súlya feltétele a megszüntető jognyilatkozat jogszerűségének, ezért a perbeli rendes felmondás megalapozottsága tekintetében a munkahelyi késések bizonyítottsága esetén azt kellett vizsgálni, hogy ezen indok okszerűen alátámasztja-e a munkaviszony rendes felmondással történő megszüntetését, figyelemmel a perbeli körülményekre.

Az első- és a másodfokú bíróság a perbeli bizonyítékok törvénysértés nélküli értékelésével állapította meg, hogy a felperes egy tréningen vett részt, amelyben a felek megállapodtak, és ennek része volt az adott munkakezdési időpont. Ezt az alperes nem egyénileg jelölte ki a felperes számára, hanem ez volt a három műszakos munkahelyen a délelőtti műszak kezdési időpontja, és a tréningre ebben a műszakban került sor. A tréningre tekintettel a felek abban is megállapodtak, hogy a felperes megjelenik a foglalkozás-egészségügyi szolgálatnál teljes egészségügyi kivizsgálás céljából. A foglalkozás-egészségügyi orvos azt a véleményt adta, hogy a felperes az adott munkakörre váltott műszakban történő foglalkoztatásban alkalmas, de a betanítási tréning időszakában csak délelőtti műszakban dolgozzon. Az orvos ezt a javaslatot éppen arra tekintettel adta, hogy a felperes - előadása szerint - nyugtatókat szedett.

Mindezekre tekintettel a felperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul hivatkozott a reggeli munkakezdési időpont meghatározása tekintetében az alperesi rendeltetésellenes joggyakorlásra, és a foglalkozás-egészségügyi orvos elfogultságára. Az Mt. 119. §-a értelmében a munkáltató a munkaidőt a munka jellegére, valamint az egészséges és biztonságos munkavégzés követelményére figyelemmel osztja be. A perbeli esetben az alperes eszerint járt el, a felperes tudta, és kifejezetten elfogadta a tréninggel kapcsolatban az adott munkakezdést, ennek ellenére azt nem tartotta be. A munkáltató a hosszas késéseket a perben hiteltérdemlően bizonyította, és a felperes csupán állította, de semmivel sem bizonyította, hogy engedélyt kapott a későbbi munkakezdésre.

A munkarend megtartásához a munkáltatónak kiemelt érdeke fűződik, ezért szabályozza az Mt. 103. § (1) bekezdés a) pontja a lényeges munkaköri kötelezettségek körében a munkaidő betartását, az előírt időben a munkavégzési helyen való megjelenést. A felperes ennek több ízben nem tett eleget, kötelezettségszegéseit nem menti, hogy

„amennyivel később érkezett a munkahelyére, annyival később is távozott”.

A kifejtettek alapján a perbeli rendes felmondás többszöri elkésésre vonatkozó indokának valós volta mellett az eljáró bíróságok megalapozottan következtettek okszerűségére is, arra is tekintettel, hogy a felperes a munkarend megsértését szakszervezeti tisztségviselőként követte el.

A felülvizsgálati kérelem nem vitatta, hogy a felettes szakszervezeti szerv az Mt. 28. §-ának (1) bekezdése szerint a rendes felmondáshoz előzetes egyetértését megadta. Mindezekből követően alaptalan a felperes felülvizsgálati kérelmében kifejtett hivatkozása arról, hogy az alperes a szakszervezeti szervezésben vállalt szerepe miatt szüntette meg a munkaviszonyát. Ebben a körben a bizonyítás sikertelensége a felperes terhére esik [Pp. 164. § (1) bekezdés].

A kifejtettek tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2008. október 8.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő